

ההקוסניל

ובחור הישיבה

לדבר איתו. האנשים הראשונים שפגשתי, בדרך מיקרה, היו ארבע קוקסינלים. היו צרחו, השתוללו והשתכרו מבקבוקי וודקה שהיו באמתחתן.

עקבתי אחריהן. לא יודע למה. נכתיב נסתי אחריהן לבר בדרום ניו-יורק, מר"כ הסכס. באותו בר נערכה מסיבת שתי. הקוקסינלים היו משתתפות ב"אורגיה מינית המונית, וכל אחת מהן לובנה מהמלחה תילבושת למסיבה: לבוש של עזרת-בית, לבוש של נסיכה ועוד.

הייתי שם עד השעות המוקדמות של הבוקר. המוות המזועזע של משה חי, קולות התפילה, תמונת גופו שנדרס מול בית-הכנסת התאחרו בצורה מסויימת עם קולות האנחה של הקוקסינלים, ואלה יחד היוו את הנוסחה למחזה.

באותו בוקר ניסיתי לחבר שני קצינות בלתי-אפשריים והצלחתי, לפחות על הנייר. למחרת לא נגעתי בחומר. נבהלתי מזה, פחדתי מעצמי. אבל החיזיה מהמראות נשארה בניירות.

אישיותו של משה חי מיוחרת מאוד, אך דווקא כשראיתי את הרפוש של מסיבת-השתי מול קערת-המים של נסילת-הידים — חיייהם נראו לי דרמטיים.

היא, הקוקסינל, רצתה להיות אשה, והוא, אישידת ארוק, רצה להיות רב, ושניהם מגיעים לתחנה הסופית של חייהם.

באתי ארצה ומיפשתי את האבידות שלי, את הקוקסינלים. תוך כדי היכרות איתן הפך המחזה לחי יותר, נושם יותר. בלתי-אבני פגשתי אותן ערבי-ערב, במשך חצי שנה. פגשתי את שלי, ירדנה ועוד כמה, שהחליפו את שמן בכל שבוע. התאהבתי בהן, כי הן בעלות אורפי מיוחד, יש בהן כאב עצום. הרגשתי מין דחף להביא אותן לבית-הכנסת שלו, שהוא יראה כמה סבל נטע האלוריים שלו על הארמה.

יוסי סיאס (28) רגיש לכאבו של הווה. הוא ציטט את דבריה של מלכה הקוקסינל, לפני הניחוח לשינוי-המין, כסמל למועקה, להשפלה, לתיסכול ולחיים קשים-מנושא, העוברים על הקוקסינלים.

מלכה: אני קובעת לעצמי מציאות חדשה, נאמנה לרגשות הנכונים שלי. אני זקוקה לליטוף של גבר, לחיבוקים חזקים. להיות גבר זה סבל שלא בחרתי בו. האלוהים שלך החליט במקומו: כי סה לי ידיים ורגליים בשיער, איפה שאני לא אוהבת לגעת בעצמי. אני מרדגישת כן ריקה. אין נרתיק להתחכך... אני צריכה למצוא לי דמות משלי.

כשאני גבר אני לא חיה, אני סתם קיימת. אני אמצא את הדרך. אשאף להיות מה שעלי להיות, כמו שאני מרגישה. אני לא מוכנה לחיות ולקבל את מה שגבר מירי האלוהים. אני אצא לקרב עם האלוהים שילד אותך, ושברא לך עולם של עברים. אעלה על שולחן-הגיתור חים, ואכרות את המתנדר. אסרס את עצמי כדי שהאלוהים יידע איזה כאב שתל על הארמה.

יוסי סיאס: הייתי יושב שעות בבית-הקפה ונרילה ורושם על מפית-שולחן כל מיני תמונות שעברו בראשי. בין יתר הבקרים שם היו גם הקוקסינלים. הלכתי לדיסקוטק ולטונו. וגם בו היו מבלות. בזמן השכיבה הארוכה בראשות-השידור כתבתי את חייהם.

הדרך משה חי נדרס למוות מול מיפתח בית-הכנסת שבו נהג להתפלל. הוא יצא לתפילת-שחרית, כדי להודות לא-לוהי-ישראל שהחזיר נשמה לאפו. בנימת-זעם חרישית אמר יוסי: "ואלוהים שופך לו את המוח מול מיפתח בית-הכנסת! כל חוכמתו הגדולה היתה

שיוסי סיאס אומר: לכולנו היתה ההוד רמנות לפגוש בהן בחיים. במחזה, אני פשוט יוצר מיפגש ביניהן, מיפגש שהוא בלתי-אפשרי בחיים." הדרך הארוכה לכתיבת המחזה היא בעצמה סיפור מרתק. סיאס סיפר: "שלושה ימים אחרי

הקוקסינל

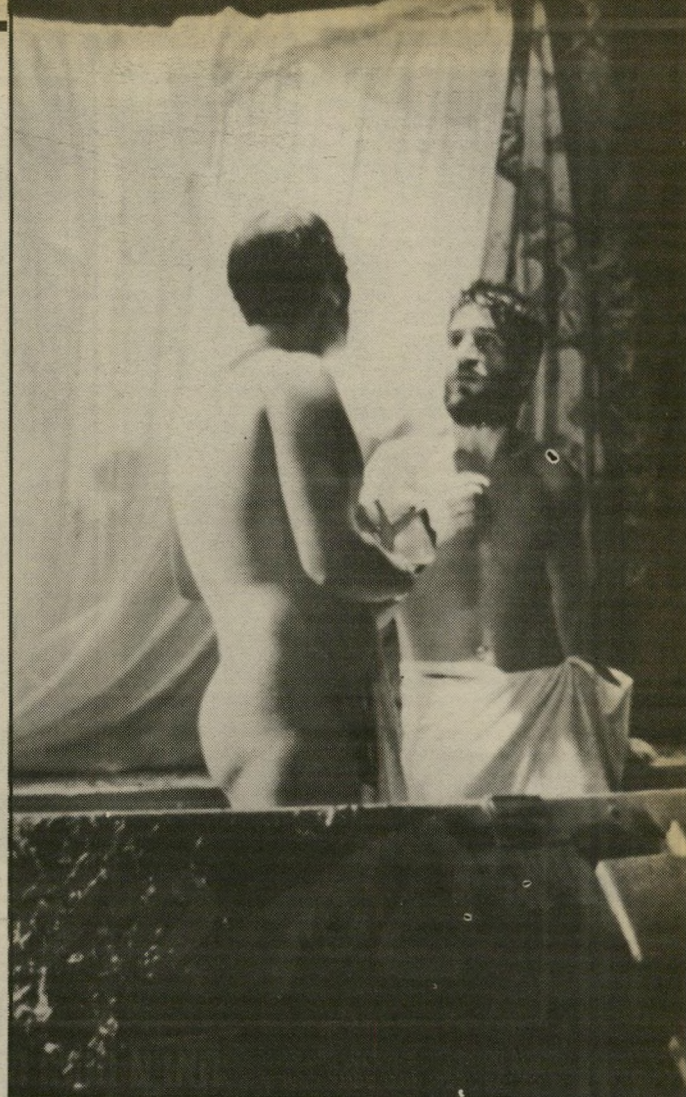
להוריד את הפלסטר בין הרגליים.

מרוכות בתוך מיצי ראשו ובתוך גולגלתו הסדוקה. השפתיים שמילמלו כל הזמן תפילה הפכו ליד גלגלי המשאית למעוותות, חתוכות. ברקה הראשונה לשמע היריעה הייתי בהלם. אחרי רקה וחצי סגרתי את הטלפון.

שהשתחררתי מהלהקה הצבאית, נסעתי מסביב לעולם, מבלי לדעת מתי ואיך אחזור. מסע חיים זה נמשך שני תיים וחצי. גרתי שנה וחצי במנהטן.

מדוע חי משה חי גר בקריית-מוצקין והיה את סבתו. בתקופות שונות פגשתי בו כמה פעמים. אישידת ארוק, מאמין באלוהיו. אדם בריא, למרות היותו קשיש. מסכיבו היתה תמיד הילת קדושה. אישיותו היתה טבועה בי עמוק, ותמיד הייתי סקן לגבינו, למרות שלא נפגשנו הרבה.

למעשה, חי הוא כינוי בשפה המרדית קאית, והכוונה היא ליראת-כבוד. באמצע הלילה צילצל הטלפון בדירתו במנהטן, ואמי הודיעה לי כי

שחקנים אלון אבוטבול וגיל אלון ב"חי" עימות הומוריסטואלי במיקווה

מנסה לתנוק אותה מתוך היסטריה, אך חוזר לשולחן ערוך ומנסה להבין מה העונש הצפוי לו. האברך מגיע למקום שבו נפגש בראשונה עם הקוקסינל, וחברותיה של זו מספרות לו על הבר שבו היא נוהגת לבלות. הוא מוצא אותה, אך היא מכי קשת ממנו שיניח לה. היא מודיעה לו

ג שבויעות. פגישה מיקרית ברחוב בין משה, אברך אשכנזי, ובין מלכה הקוקסינל. משה הוא בררני לתיקון-חצות, ומלכה ברכה לבית-יקפה. האברך אינו מצליח לנתק את עצמו ממנה. מאוחר יותר הוא מוצא אותה בחדר-שרותים ציבורי, אחרי שנחטכה

מחזה מזועזע על מיפגש של אברך חרדי וגבר ההופך לאשה — מאבק בין דחמים דתיים והומו-סנסואליים — מאשיך להופיע על הבימה למרות הנל. עודד רכטמן מספר את הסיפור שמאחורי הקלעים

מסכין. הוא מנסה לעצור את הרם בציי צינותיו, כדי להציל את חייה. הם מתקרבים זה לזה. הוא מגיע לביתה כדי לפתור את בעיותיו, ולהידי נמאס מזה.

משה עקר מילד ועקר מאהבה. הוא מחליט להיטהר מפגישתם, והולך לטבול בבית-המירחן. מלכה מגיעה לבית-המירחן של הגברים, כדי לשחרר את כל הפנטזיות המיניות שלה ממנו. הוא מצווה עליה לעבור לצד עזרת-בית. הוא נבהל, אבל היא מבטיחה לו נשחרר. את הפלסטר בין הרגליים.

משה אינו מכין. הוא מבלבל, נבוך כשמלכה מתפשטת. האברך מגלה להפתעתו שיש למלכה תכונות פיסיות של גברים, ודעתו נטרפת עליו. הוא מתרגש מאוד, היסטרי, והם מתגשקים בתוך המים. אז הוא מגלה שלמעשה מגיע לו עונש-מוות, כי הרי לפי תורת-משה מישכב-זכר הוא איסור בתכלית האיסור.

הוא חוזר לבית-הכנסת ומתוודה לפני אלוהיו. הוא מרגיש כי שטן ברמות גבר או אשה רודף אחריו. משה מבקש מאלוהים שיחזיר אותו למקום שממנו בא, ומרגיש כי אלוהיו בגד בו. מלכה נכנסת לבית-הכנסת, והוא

הוא חוזר לבית-הכנסת ומתוודה לפני אלוהיו. הוא מרגיש כי שטן ברמות גבר או אשה רודף אחריו. משה מבקש מאלוהים שיחזיר אותו למקום שממנו בא, ומרגיש כי אלוהיו בגד בו. מלכה נכנסת לבית-הכנסת, והוא

הוא חוזר לבית-הכנסת ומתוודה לפני אלוהיו. הוא מרגיש כי שטן ברמות גבר או אשה רודף אחריו. משה מבקש מאלוהים שיחזיר אותו למקום שממנו בא, ומרגיש כי אלוהיו בגד בו. מלכה נכנסת לבית-הכנסת, והוא

הוא חוזר לבית-הכנסת ומתוודה לפני אלוהיו. הוא מרגיש כי שטן ברמות גבר או אשה רודף אחריו. משה מבקש מאלוהים שיחזיר אותו למקום שממנו בא, ומרגיש כי אלוהיו בגד בו. מלכה נכנסת לבית-הכנסת, והוא

המוח נשפך

יצירתו של יוסי סיאס, שדרן פולרי ברשת ג' ומוחאי בתחילת דרכו, נקראת חי. המחזה הועלה בראשונה בפסטיבל לתיאטרון ישראלי אחר בע"כ, בחסות הקאמרי. בנימויו של תום לוי, המחזה לא זכה, אמנם, במקום הראשון, אך זכה במיספר הגדול ביותר של מבקרים — עובדה המעידה על עצמה. המיפגש הוא בין שתי דמויות, וכפי

לעסוק רק בזנות

הוא הצגה לצמד שחקנים: גיל אלון בתפקיד הקוקסינל ואלון אבוטבול ברמות האברך. אך למד גיל את תפקידו. לא הלכתי במיוחד להכיר את הקוקסינלים ולשרות עימן. כתל-אביבני, שגם מבלה,